

İnsan diğer canlılardan farklı olarak temsil kabiliyeti ile donatılmıştır.

Yaptıkları ve yapmadıkları, tavrı, duruşu, edası kısaca her eylemine kıymet biçilmiştir.

Bu hikmete işaret babında Rabbimiz şöyle buyurdu:

“İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor?” Kıyame, 75/36.

Belki kısa bir hayatta yaptığı eylemler ve niyetleriyle kıyamete kadar lehine veya aleyhine bir yol açıyor.

Kendisinden istenen şeytan ve nefsin hücumlarına karşı koyup yaratıldığı fıtrat üzere temiz kalabilmeye gayret etmek, ayağı kayar da kirlenirse de hemen tövbe istiğfara sığınmalı.

Bir tarafı dua ve tevekkülle iyilikler biriktirirken, diğer tarafı tövbe istiğfarla kötülöklere karşı koymalıdır.

“Ölen hayvan imiş, aşıklar ölmez” ifadesinde olduğu gibi insan bu dünyada yaşıyor, süresini dolduruyor, ama asla ölmüyor.

Bu hakikate işaret eden hadislerden birisi şudur: “Kötülüğü yazan/yayan, onu yapan gibidir.”

Kur’an-ı Kerim’de insanın fitrat yolundan, İslam’dan ayrılması fahşa, fahişe ve fevahiş gibi kelimelerle ifade edilmekte ve yirmi dört yerde geçmektedir. Somut olarak zina, livata, sevicilik gibi her toplumda yüz kızartıcı suç ve çirkinlik olarak iffetsizlikler kastedilir. Hadislerde fuhuş kelimesi ve fahiş, mütefahiş, fahişe, fevahiş, fahhaş gibi türevleri sıkça kullanılmakta olup, bunların bir kısmında “Bir söz ve davranışın makul ve mutad ölçülerin dışına taşıp aşırılığa kaçması.” Anlamı, çoğunda ise “ Büyük günah, edepsizlik ve iffetsizlik” anlamları kastedilmiştir.

İnsanın yapması gereken sade ve basit olarak şudur:

Allah’a iman edip, Salih amel talebiyle yaşamak ve keyfe kâfi olan “helal dairesinde” kalmaya gayret etmektir.

Nefis haramlara zorladığında ebedi cennetin nimetleri ve ebedi cehennemin külfetlerini önüne koyup onu da ikna etmektir.

Günümüz insanının en büyü zaafı, ahiret hayatının gündemlerinden çıkartmaları ve cennetin nimetleri, cehennemin külfetleri konusunda yeterince tefekkür etmemeleridir.

Oysa dünya pay, ahiret paydadır.

Ahireti hesaba katmadan dünyada hiçbir hesabı tutturamazsınız.

Bu iki hayatı birlikte değerlendirmezseniz asla işin içinden çıkamazsınız.

J. J. Rousseau bu gerçeğe dikkat çeker: “İnsan içindeki mutluluk susuzluğu hiçbir zaman dindirilememiştir.”

Çiftçi dünyanın masrafı ve emeğini hasat dönemine inandığı için yapar ve sabırla bekler.

“Dünya ahiretin tarlasıdır.” Burada ekecek orada biçeceğiz.

Ve bu anlamda iyilik ve kötülüklerimiz belirleyici olacak.

Zira insan yapmasıyla iyi veya kötü örnek oluyor ve sevapta günahta sümülleniyor.

Ölümün her tarafımızı bu kadar yakından kuşattığı şu günlerde gelin küçük-büyük demeden iyiliklerimizi çoğaltmaya bakalım.

O kadar iyiliğe yoğunlaşalım ki kötülüğe vakit bırakmayalım.

“Bir tek kalbin kırılmasını önleyebilirim,

Ya da küçük bir kuşu yuvasına koyabilirsem,

Bir yaşamdan acıyı alabilirsem,

Ya da bir acıyı hafifletebilirim,

Boşuna yaşamamış olacağım.” Emily Dickinson

Ölüm gerçeği hepimize “dünyada iyilikten başkası yalan” gerçeğini haykırıyor.

Haydi! Daha çok iyilik, daha çok güzellik, daha çok sevgi, şefkat, merhamet, muhabbet...